

Gerard Kluter:

Goeiemorgen, ik ben Gerard Kluter, medeoprichter van stichting Queridon, taal en horeca. We zitten hier in theater Zimihc. We zitten hier in Overvecht, in Utrecht. Ja, dus dat is een lang.. dat kan een lang verhaal zijn. We zijn hier in theater Zimihc. We hebben een aantal omzwingingen gemaakt met onze stichting. We zijn begonnen in 2017. Samen met Barbara Klomp, mijn vrouw. En we hebben onze expertise gekoppeld en gedacht van ja, wij waren allebei zzp'er in ons vakgebied. Barbara als taaldocent, ik als kok. En wij dachten van, ja, we, we kunnen onze kennis combineren en daarom hebben we de stichting opgericht. Hoe wij impact hebben gemaakt, is denk ik wel hoofdzakelijk door persoonlijke aandacht. Door korte lijntjes, en er zijn meerdere projecten die taal en werk combineren. Maar dat is meestal projecten die los van elkaar staan. Dan wordt er taal ingekocht bij een werkplek, of er wordt werken ingekocht bij een taalplek. En dan kunnen de cursisten niet omdat ze op school zitten of omgekeerd. En wij hebben altijd ingezet op de taallocatie op de werkplek. En ja, cursisten verdrinken bij ons niet. Wij houden ook van kleinschaligheid, en als iemand niet op de les aanwezig is, dan wordt die gelijk opgebeld. Ja, onze samenwerking met de gemeente is vrij nauw. We worden als pilot, worden we gemonitord. De aanlevering van de kandidaten gaat ook via de gemeente. De samenwerking met de gemeente is heel goed doordat we ook goed contact hebben met de werkmatches, die ook weer nauw contact hebben met de cursisten, en zij kunnen ook zo nodig – kunnen zij een tolk inschakelen, of ze op het matje roepen als ze slecht gemotiveerd zouden zijn, maar wij zien alleen maar dat ze enorm gemotiveerd zijn. Wat ik zelf heel erg heb, is dat ik op een gegeven moment merkte dat ik niet meer alleen maar wilde nemen, maar ook meer wilde

gaan geven. Ja, ik zie zo sociaal ondernemen als dat je iets te terug kan geven aan de maatschappij, maar dan ook in wederkerigheid. Dus dat je er wel iets uithaalt, maar dat je ook iets kan geven. En ik merkte in mijn werkbestaan dat ik op een gegeven moment ook de - graag iets weer terug wou doen voor wat ik had geleerd. Daarom ben ik leermeester gaan worden. De belangrijkste reden om dit te doen, of waarom ik het fijn vindt om dit te doen, is omdat we direct ook merken dat het werkt. We zien de cursisten opbloeien, meer zelfvertrouwen krijgen. We krijgen ook terug van de mensen die hun begeleiden, zoals hun werkmatches, of mensen die in aanraking komen met hun, dat hun taalniveau met sprongen omhoog gaat. Wij maken het verschil doordat we de cursisten zien en hun mogelijkheden zien. Vaak worden onmogelijkheden gezien, en worden de cursisten hebben - krijgen vaak te horen van je mag niet meedoen want je taalniveau is niet goed genoeg. Maar ze hebben enorm veel te bieden. En dat is iets waar wij juist heel erg op zitten, en dat merken zij ook. Dus daardoor groeit het zelfvertrouwen en kunnen zij meer de maatschappij in. Beter de maatschappij in. De cursisten hebben.. Je ziet nu de groep die in het tweede jaar zit. Die hebben dus al een jaar begeleid, en die staan - en die hebben nu nog een een ondersteunende taallessen, die ook direct teruggrijpt naar de stageplek. En vanmiddag gaan ze ook, in ieder geval een aantal van hun, gaan stagelopen. Ze hebben ook een stagerooster, en dus de stageplek sluit dus aan op de leerplek.

00:04:55

Barbara Klomp:

Nou ja, op dit moment zijn we letterlijk in de keuken. Wat we bij Queridon doen, is een leerwerktraject voor voornamelijk statushouders, in elk geval mensen die anderstalig zijn, die het horeca vak willen leren, maar ook de inburgering en de taal nog moeten leren. Dus we combineren dat in een traject van twee jaar, waarbij het eerste jaar echt de nadruk ligt op taal, heel veel taal en

een beetje praktijk. En ook de taal gaat ook al wel echt over vaktaal, over horecataal. En in het tweede jaar ligt de nadruk veel meer op de praktijk en iets minder op de taal en komt er ook een MBO-component, dat MBO niveau één of twee voor de mensen voor wie dat haalbaar is, kunnen halen. Nou ja, Gerard en ik zijn een echtpaar en ik kom - ik werk al, nou, ik denk nu inmiddels 15 - 16 jaar in het NT2-Onderwijs. Nederlands als tweede taal. En de laatste jaren vooral als zzp'er. Veel bij inburgeringstrajecten bij verschillende taalscholen. En Gerard is chefkok van oorsprong en leermeester bij veel restaurants. En we zaten er vaker over te praten over de inburgering en volgens mij - gelukkig met de nieuwe wet is het ook wel duidelijk - de inburgering zoals die nu gaat, loopt niet altijd goed. En wij dachten dat kan gewoon beter. En ik merkte heel erg bij mijn andere werk dat er ook echt cursisten - die had je twee dagdelen per week in de les en daarnaast praten ze geen Nederlands. Ja, dan kun je bijna geen stappen maken als je alleen maar in het klaslokaal met de taal bezig bent. Voor de rest geen Nederlanders ontmoet, geen netwerk opbouwt. Ja, dan is het zo moeilijk om echt te kunnen integreren. Dus we hebben samen bedacht - ja, hoe kan dat beter en wel vanuit onze eigen expertise. Niet vanuit - oh, voor anderen moet het, maar heel erg bedacht wat kunnen wij daarin betekenen en hoe kunnen wij dat anders en beter doen en we dachten dit moet gecombineerd worden en je moet eigenlijk vanaf dag één kunnen werken en mee kunnen doen. Ja, nee, dat laatste, inderdaad. Ik merk dat heel veel cursisten - je ziet dat ze qua taal heel erg ontwikkelen. Het is echt veel belangrijker als je een taal ook concreet kan toepassen. Dus je kunt allerlei theorieën en grammatica leren in een leslokaal en uit een boek. Maar als het puur in een leslokaal en in een boek blijft, dan komt het niet echt in je hoofd. En dan is de urgentie ook niet zo groot. Dus door ook echt mee te werken, praktijklessen te hebben, is de taal gewoon echt een veel belangrijkere component, maar beklijft het

ook veel meer. Zijn mensen daar veel meer mee bezig. Dus qua taal ontwikkelen de cursisten zich sneller dan in de reguliere inburgeringstrajecten. Maar je ziet ook dat er een sociale ontwikkeling is. Mensen hebben een zelfontplooiing, of hoe je het wil noemen. Mensen hebben vaak heel lang in de wacht gestaan. Je mag in Nederland niet zo heel veel op het moment dat - ja, we merken enerzijds dat de cursisten zich qua taal veel sneller en beter ontwikkelen dan in de reguliere inburgeringsgroepen, doordat de taal meteen concreet wordt toegepast. Als je alleen maar uit een boek leert en alleen maar in een klaslokaal, ja, dan beklijft het niet zo. Dat moet een soort urgentie zijn, voor dat je de woorden ook gebruikt en snapt waar je mee bezig bent. En in een werksituatie is dat natuurlijk zo. En we zien ook dat de cursisten zich persoonlijk enorm ontwikkelen. Ze bouwen een sociaal netwerk op. Ze durven veel meer dingen. We hebben cursisten die in het begin echt nooit alleen met de bus durfde ofzo. Dan ging er iemand mee, of dat vonden ze allemaal eng. Alleen naar de dokter ging er een kind mee en je ziet dat ze nu dat veel meer durven. En dat is enerzijds door de taal, maar ook vooral doordat ze door meteen te werken echt contact hebben met Nederlanders. En dat is natuurlijk doodeng als je in een land gezet wordt en je leert taal uit de boeken in een klaslokaal. Dat is heel leuk, maar vervolgens moet je het met de mensen in dat land zelf doen. En ja, dat is heel - ik bedoel, ik heb dat zelf ook als ik op vakantie ben ergens met mijn middelbare-school-Frans, dan vind ik het toch altijd spannend en eng omdat in het echt te gaan doen, maar doordat ze dagelijks in de praktijk met Nederlanders bezig zijn in een werksituatie gaat dat allemaal echt veel sneller en daarnaast zijn ze natuurlijk ook bezig met zich ontwikkelen richting werk. Dus het gaat niet alleen om de taal en om het netwerk, maar ook vooral dat uiteindelijk ook uit een uitkering kunnen en gewoon echt aan de slag gaan. Nou ja, ik vind dit gewoon ontzettend belangrijk dat dat - ik vind het heel erg belangrijk dat

mensen echt vanaf dag één mee mogen doen, dat mensen niet eerst in de wacht gezet worden en ook niet - er waren echt wel heel veel trajecten, en hele mooie - echt hele mooie organisaties die van alles deden voor nieuwkomers of anderstaligen, maar dat begon wel altijd met een taalniveau vanaf A2 of B1, maar dat je al enigszins Nederlands spreekt, of in elk geval begrijpt. En dat betekent dat iemand heel lang in de wacht gezet wordt en heel lang gezegd wordt 'Ja, jij mag nog even niet meedoen totdat je taal hoog genoeg is'. Nou ja, ik heb nogal een hekel aan mensen te lang in de wacht zetten, want volgens mij mag iedereen gewoon vanaf het moment dat je hier bent, moet je mee kunnen doen. En dat kan ook. Je kan echt met een laag taalniveau meewerken. Dat is gewoon mogelijk. Alleen je moet wel ook als bedrijf en als organisatie ook even de knop omzetten van hoe doe je dat dan met anderstaligen? Hoe ga ik dan om met mensen die de taal nog niet spreken, maar het kan echt vanaf dag één. En ja, ik vind het gewoon heel erg belangrijk dat dat ook gebeurt en dat - je ontwikkelt je ook dan. Dan heb je pas de kans om meer te ontwikkelen en om echt mee te doen. Ja, we hebben nu een pilot voor de nieuwe Wet Inburgering en die hebben we samen met de gemeente en met The Colour Kitchen ontwikkeld. En ja, de samenwerking eigenlijk - de gemeente is ook de partij die ons in eerste instantie ook bij elkaar heeft gezet. Die heeft gedacht 'We willen iets met taal en werk en we hebben wel een beetje een idee over hoe we dat willen, en we denken dat Queridon dat als taal aanbieden en The Colour Kitchen als werkgever heel goed samen kunnen combineren'. Dus ja, in opdracht van de gemeente klinkt - maar ik bedoel, het was niet een opdracht, maar wel een vraag vanuit de gemeente van 'Goh, zouden jullie dat samen eens willen uitzoeken of dat kan, of dat lukt'. En toen zijn we rond de tafel gaan zitten en plannen gaan maken, en een traject gaan schetsen en daar weer mee bij de gemeente gekomen. En dat - ja gelukkig het beeld wat wij hebben over hoe het moet, dat sluit vrij

goed aan met wat de gemeente ook wil en verwacht. En ja, ik vind die samenwerking heel erg prettig. Ik vind de gemeente ook wel een prettige sparringpartner in - ik bedoel als er ergens tegenaan lopen, kunnen hun ook altijd bellen van 'Hé, we lopen hier tegenaan', en dat kan zijn om zakelijke dingen, om contracten of weet ik veel wat, maar ook over van ehm.. Ja, ik vind in Utrecht - is natuurlijk, tenminste voor mijn gevoel, ook wel echt een sociale stad en je merkt dat er heel veel partijen zijn waar echt ontzettend veel gebeurt. En wij werken onder andere samen met Zimihc. We zitten nu ook op de locatie van Zimihc in Overvecht. Zimihc Stefanus. Daar werken we veel mee samen. We werken samen met organisaties als Buddy to Buddy, die maatjes koppelen aan statushouders. Taal doet meer met taalcafés en er zijn – en The Colour Kitchen die ik natuurlijk net al genoemd heb – is op dit moment als belangrijkste samenwerkingspartner, omdat daar onze cursisten stage lopen en meedoen in de praktijk en dus ja, er zijn eigenlijk behoorlijk veel samenwerkingspartners in de stad – en ik merk dat ik - ik ben nu ook bang dat ik er heel veel vergeet. Omdat er zoveel partijen zijn die mooie dingen doen en waar we ook connecties mee hebben en mee samenwerken. We hebben ook heel veel met festivals gewerkt. Onze cursisten, die draaiden mee bij le guess who vorig jaar. Nou ja, nu is dat natuurlijk met corona wat, ja.. dan is het wat lastiger om festivals - dus daar kunnen cursisten ook minder in meedraaien. We waren toen net bezig met tweetakt dat de cursisten daar in de keuken op de Neude zouden meedraaien. Maar goed, toen ging tweetakt net niet door. Maar er zijn echt hele mooie samenwerkingspartners en ik merk dat heel veel partijen heel erg bereid zijn om samen te werken. Om goede dingen te doen voor mensen, zeg maar, en ook juist die wederkerigheid. Ik vind het altijd wel belangrijk dat het niet alleen maar van één kant van oh, Ik wil iets goeds doen, maar onze cursisten brengen ontzettend veel. Ik bedoel, ze kunnen hartstikke goed werken, ze zijn aan

de slag, ze brengen een interculturele tijd mee, waardoor je, nou ja, in manier van omgaan, maar ook in denken, maar ook in bijvoorbeeld bij The Colour Kitchen staat nu een Syrische Kupa op de kaart, waar ze - voordat onze cursisten daar kwamen - er nog nooit van gehoord hadden bij The Colour Kitchen, dus het is echt een wisselwerking. Dat is echt van - beide partijen winnen hierbij. Het is niet dat we alleen maar de cursisten van alles geven, maar we krijgen ook echt heel veel terug en dat komt ook in de stad natuurlijk uiteindelijk tot uiting. Ja, ik vind dat een hele.. Ik denk wel dat ik een sociaal ondernemer ben. Ik vind het altijd heel lastig om dat zo te noemen, omdat ik ben een ondernemer en ik ga vanuit mijn expertise en vanuit - en dat is toevallig een sociaal onderwerp en sociaal thema. En ik vind het inderdaad, wat ik net noemde, heel belangrijk dat mensen gewoon mee kunnen doen en mee mogen doen. En je bent hier, dus.. Ga in godsnaam deelnemen aan de maatschappij en zorg dat iedereen dat ook kan op welk niveau. Ja, en mijn expertise ligt dan op het gebied van taal, dus voor mij is het een hele logische manier van ondernemen. Ehm ja, ik zou niet weten hoe ik het anders.. Hoe ik niet sociaal kan ondernemen of zo, dus dat nou ja, ik denk dat, ja, jullie gaan volgens mij straks ook met Monteha - één van onze cursisten - praten, dat zij dat nog beter kunnen vertellen. Ehm.. Maar ik, in de huidige inburgering, zie je gewoon dat mensen alleen maar bezig zijn met taal en het is gericht op het inburgeringsexamen. En daarna zoek je het maar uit. Ja, volgens mij is dat gewoon niet hoe we het - hoe we dat als maatschappij of als mens moeten willen voor een ander mens. Als je ergens nieuw bent, dan heb je gewoon nodig dat je een netwerk krijgt, werkervaring opbouwt, de taal leert, maar ook vooral de taal leert door met mensen samen te kunnen zijn en mee te kunnen doen. En volgens mij is dat de grootste meerwaarde - dat mensen echt mee kunnen doen. En voor de stad is natuurlijk een meerwaarde dat je straks een veel inclusievere maatschappij hebt. Want

als je de mensen de hele tijd buiten de stad, of eigenlijk is dat wat we heel veel doen, wacht maar eerst tot je taalniveau hoog genoeg is, en daarna mag je pas meedoen. Als je zegt: nee, maar je mag vanaf dag één al meedoen. Daarmee maak je de stad natuurlijk ook veel inclusiever. Dank je wel. Heel fijn.

00:15:34

Monteha Khoury:

Ik ben Monteha Khoury. Ik kom uit Syrië, ik woon in Utrecht. Ik ben hier al drie jaar en vier maanden. Ik studeer bij Queridon en ook bij SVO, niveau twee MBO. Toen ik naar Nederland kom, kan ik niet Nederlands praten. Maar Queridon helpt, want vroeger kon ik niet Nederlands verstaan of spreken, of contact met mensen. Ik vind het een probleem. Maar toen ik met Queridon begon, leerde ik goed, en ik vind het een goed idee om hier Nederlands te leren en contact te hebben met Nederlandse mensen ook. Ik vind het heel goed. Ik vind het leuk, want we kunnen hier Nederlands echt leren, en kunnen Nederlands spreken. En meer leren over Nederland. Eten, werken, ik vind het lekker. Want ik ben perfect om Arabisch eten, maar vind ik ook Nederlands heel lekker. Veel voorgerechten. Ik houd van aardappels, soort van aardappel stampen. Puree. Veel eten, voorgerecht kunnen bij de aardappel maken. Ik zit in het eerste jaar.

00:16:03

Dus dan krijg je vooral taalles nu?

00:16:03

Ja.

00:16:03

En vanaf het tweede jaar ga je echt in de keuken meer staan.

00:17:24

Ja, ik vind het leuk, want we kunnen samen leren, kunnen samen praten Nederlands, want niet alle

cursisten in Arabisch praten, maar ook in andere landen. Dus moet Nederlands praten. Samen met elkaar. Ik vind het mooi. En kunnen meer leren.

00:17:35

Ik heb veel ervaring. Toen ik klaar met Queridon, of toen ik slaagde bij SVO/MBO2, kan ik krijgen veel ervaring over het koken. Kan ik zelfstandig in de keuken werken. Kan ik snel werk vinden. En kan ik ook - ik heb in een kleine.. Kleine koken, kan ik helpen de arme mensen - kunnen niet warm koken, eten, of kunnen helpen de andere mensen zijn oude mensen kunnen niet warm eten maken. Dan kan ik helpen. Soort van vrijwilligers of iets. Ik vind het leuk wat Barbara uitlegt, heel goed. Over het Nederlands.